

3) Første behandling af lovforslag nr. L 236: Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til elproduktion. (Ophævelse af tilskud til vedvarende energi).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 29/4 99).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 237: Forslag til lov om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (Ændring af afregningspris for vindkraft-anlæg m.m.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 29/4 99).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 238: Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning. (Overførsel af Gas- og Varmeprisudvalgets opgaver til Energitilsynet).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 29/4 99).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Man kunne jo passende give den her debat overskrifterne: Hvorfor traske i andres slidte fodspor, når vi kan træde nogle nye stier selv? Hvorfor tro, at intet nyt er godt nyt, når verden omkring os bevæger sig?

De fem lovforslag, vi har til første behandling i dag, er værdifulde skridt fremad. Guderne skal vide, at det er lettere at lade stå til og leve efter devisen: Lad alt være, som det var. Det betyder ikke, at vi står på bar bund, tværtimod er dansk energipolitik en formidabel succes-historie. Vi har et godt fundament for fremtiden.

Derfor er udgangspunktet godt. Elreformen danner en rigtig god ramme om en fremtidsrettet dansk energipolitik, og det lovkompleks, vi her beskæftiger os med, rummer en god balance. Elreformen afstikker nemlig rammer for, hvordan forbrugerbeskyttelse, miljøhensyn og forsyningssikkerhed varetages på et konkurrencemarked. Den fastsætter CO₂-kvoter og krav om fordobling af andelen af vedvarende energi. Den giver samtidig alle kunder frit valg på alle elhylderne inden udgangen af år 2002, og den skaber en robust struktur med adskillelse af konkurrenceaktiviteter, f.eks. handel, på den

ene side og monopolaktiviteter, f.eks. drift af transmissions- og distributionsnet, på den anden side. Der sker en klar adskillelse af f.eks. drift af elnettet, altså af den infrastruktur, elektriciteten kører frem til kunderne på, og de kommercielle opgaver som produktion og salg af el på konkurrencemarkedet. Samtidig opfylder vi kravene til EU's eldirektiv.

Blandt de mange andre vigtige elementer i de fem lovforslag vil jeg nævne nogle stykker. Der var fordoblingen af andelen af vedvarende energi til 20 pct. af elforbruget inden udgangen af 2003, reduktion af CO₂-udledningen fra elfremstillingen til maksimalt 20 mio. t inden udgangen af 2004, og manglende overholdelse vil udløse bøder på 40 kr. pr. t. Der etableres et marked for vedvarende energi, hvor den markedsbaserede elpris suppleres med værdien af VE-beviser, der som minimum har en pris på 10 øre pr. kWh. For eksisterende og kommende anlæg sikres overgangsordninger. Støtten til vindenergi, som hidtil er betalt af staten, vil fremover skulle betales via elprisen. Den midlertidige ordning vil ikke betyde beløbsmæssige ændringer for den enkelte vindmøllejer. Der vil blive taget hensyn til elværkernes konkurrenceevne i forbindelse med elforsyningslovens udmøntning. Det vil bl.a. ske i forbindelse med fastsættelse af kraftværkernes åbningsbalance. Statskassen vil via en eldistributionafgift få del i den forventede rationaliseringsgevinst i det mere konkurrencebetonede marked, og der oprettes et uafhængigt energitilsyn, som bl.a. skal sikre, at den øgede konkurrence på elområdet ikke resulterer i, at der sker en urimelig overvægtning af udgifter på fjernvarmeforbrugerne.

Der er selvfølgelig en række andre forhold, som er af betydning, og som vil blive drøftet i forbindelse med den kommende lovbehandling i Folketingets Energipolitiske Udvalg, og der er selvfølgelig adskillige hjørner, der skal vendes.

Hertil kommer, at vi skal have en ny energisparelov i efteråret, hvor vi sætter ind på et meget vigtigt felt, nemlig energibesparelser, og i den forbindelse er det væsentligt, at der spilles på alle instrumenter, ikke alene netselskaberne, men også andre og nye former for energibesparelsesinstanser.

Den politiske aftale om elreformen er udtryk for et godt politisk håndværk, ikke mindst fra miljø- og energiministerens side. Hvem havde for et halvt år siden troet det muligt at skaffe den brede politiske opbakning til elreformen, som spænder fra SF via Socialdemokratiet, Det